

אורות השבת

גליון מס' 986

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע כי תבוא

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

החסד שבטבע

ועניית ואמרת לפני ה' אלהיך... (דברים כו, ה)

ועניית: לשון הרמת קול. (רש"י)

אכן תורתנו הק' נתנה דגש מיוחד של הודיה דוקא על דברים הטבעיים ביותר, כדוגמת מצות 'ביכורים' אשר על האדם להביא מראשית ביכורי אדמתו לפני ה' ולהודות עליהם בפני קהל ועדה, כדברי רש"י על הכתוב שלפנינו 'ועניית ואמרת - לשון הרמת קול'. ועיין מה שכתב החינוך (מצוה תכו) גבי שורש מצוה זו. זאת ועוד, שבעבור הודאה זו נברא כל העולם כולו - לדברי רבותינו שאמרו 'בראשית', בשביל ביכורים שנקראו 'ראשית' נברא כל העולם. וכה הם דברי הרמב"ן (פרשת בא): 'וכוננת כל המצוות שנאמרו באלוקינו ונודה אליו שהוא בראנו. והיא כוננת היצירה, שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין אל עליון חפץ בתחנתונים מלבד שיידע האדם ויודה לאלוקיו שבראו, עכ"ל.

וכזאת מצאנו מפורש בדברי המדרש (בראשית רבה א, ד): 'רב הונא בשם רב מתנה אמר, בזכות ג' דברים נברא העולם: בזכות חלה, ובזכות מעשרות, ובזכות ביכורים. ומה טעם 'בראשית ברא אלוקים' (בראשית א, א), ואין ראשית אלא חלה שנאמר 'ראשית עריסותיכם' (במדבר טו, כ). ואין ראשית אלא מעשרות, שנאמר 'ראשית דגנך' (דברים יח, ד). ואין ראשית אלא בכורים, שנאמר 'ראשית ביכורי אדמתך' (שמות כג, ט), עכ"ל. הנה כי כן הצד השהו בשלושת הדברים הללו, הוא סמל 'הטבעי'. והקב"ה גילה חפצו בראשית האדם ירגיל עצמו להודות עליהם, עד שבעבור זה ברא את כל עולמו.

ובזה יאירו דברי רבי שמעון בר יוחאי זע"י"א (ברכות ז, ב): 'מיום שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שהודה להקב"ה עד שבאה לאה והודתו שנאמר הפעם אודה את ה' (בראשית כט, לה), ופירש רש"י: 'לפי שראתה ברוח הקודש שיעקב מעמיד שנים עשר שבטים, ולו ארבע נשים. כיון שילדה בן רביעי, הודית על חלקה שלה יותר מן החשבון המגיע לה, עכ"ל. וכעין זה ממש מבואר ברשב"א שם, וזה לשונו: 'כבר ידעת שהנשים שנולדו ללאה קודם לידת יהודה, היו שלושה. ובכולם נתנה טעם בקריאת שמותם, אך ביהודה לא נתנה טעם רק נתנה ההודאה להשי"ת. כי אלו השלושה הקודמים נתנו לה מן הראוי, וזה יותר על הראוי וצריכה לתת הודאה עליו... עכ"ל. וכיוצא בזה מפורש במדרש רבה (בראשית שם) באורך, עיי"ש. ועיין מורש"א (שם).

וכבר תמהו רבים מן המפרשים, וכי עד שבאה לאה לא היה מי שהודה להקב"ה, והרי כבר אדם הראשון בהתקדש עליו השבת הראשונה אמר 'מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה' ולומר לשמך עליון, כמבואר באבות דבי נתן (פרק א). וכן מציינו לחם שהודה להקב"ה, שאמר 'ברוך ה' אלוקי שם' (בראשית כו, כו). וכן הוא אצל אברהם, שאמר 'הרימותי ידי אל ה' (בראשית יד, כב), והוא לשון שירה כמבואר במדרש רבה (שם), עיי"ש. **ואמנם** במקום אחר, ביארנו ענין זה בטוב טעם ודעת, מכל מקום לפי האמור לעיל, יש לנו להוסיף נדבך נוסף. שכן הרואה יראה שכל אבות העולם הנזכרים הודו לה' על ניסים שנעשו להם למעלה מן הטבע, כדוגמת נח שניצל מהמבול בדרך ניסית מופלאה, וכן אברהם שניצל מכבש האש ומארבע מלכים וכו'. מה שאין כן לאה, אשר הודתה לה' על לידת יהודה, שזה דבר שכיח שאשה תלד ארבעה בנים בלא נס. עם כל זה ראתה לאה, שגם הדבר הטבעי ביותר הוא 'נס' שצריך להודות עליו. וזה עומק דברי רשב"י שאמר 'מיום שברא הקב"ה את עולמו לא היה למי שהודה לה' עד שבאה לאה', רוצה לומר 'שלאה היתה הראשונה שלימדה לעולם כי יש להתייחס לדרכי הטבע כמו לגבי הנס ממש. **ומעתה** נבין עומק דברי התרגום על הפסוק 'יהודה אתה יודוך אחיך', וזה לשונו: 'ויתקרון יהודאין על שמך'. רוצה לומר, יהודי נקרא על שם יהודה ולא על שם שאר השבטים. ועיין להגאון בעל חידושי הר"י"ם שכתב על פי זה, שכל יהודי צריך לדעת להודות לה' מתוך הכרה שכל מה שהוא לוקח זה יותר ממה שמגיע לו, שהרי על כן נקרא שמו יהודה כמבואר ברש"י (שם), עכת"ד. ולפי דברינו, יש להוסיף שהכרה זו צריכה להיות לא רק על מעשה ניסים, אלא גם על הדבר הטבעי ביותר כדוגמת לידת הבנים או תנובת השדה.

וצא ולמד עד היכן הגיעה הכרה זו אצל יעקב אבינו ע"ה, וכה הם דבריו בבואו לברך את בני יוסף: 'ויברך את יוסף ויאמר... האלוקים הרועה אותי מעודי עד היום הזה המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידעו לרוב בקרב הארץ' (בראשית מט, טו), וזה לשון התרגום על המילים הרועה אותי מעודי עד היום הזה: 'ה' דון יתי מדאתיני עד יומא הדין' (ה' שהמציא את מזונותי מעודי ועד היום). והלב משתומם, הרי יעקב אבינו עבר אין ספור תלאות בימי עלמוני

דבר העורך

הזדונות נהפכים לברכות

הזהור הקדוש כתב פרשת הקללות הם ברכות נעלות ביותר, שהושתרו במסווה של קללות כדי להטעות את כוחות הטומאה, שלא יפריעו לשפע האלוקי להגיע ליעדו. מבאר הרבי הכוונה על 'תשובה מאהבה' שיהזדונות נהפכים לזכויות. אומר רבי בונים מפרשיסחה זע"י"א אשמתו הגדולה של האדם אינה בחסאים, שהרי הפיתויים גדולים וקשים, וכוחו של האדם דל מאד, אשמתו היא שבכל עת בידו לשוב בתשובה, ולמה מתייאש ואינו שב אל קונו. אומר רבי אשר מסטולין זע"י"א כל יהודי מתמרמר בטענה כי הרצון שלו לעשות תשובה אינו חזק דיו. ובכן, אצל הקב"ה די בכך אם הוא 'רוצה לרצות', ואפילו אם הוא רק 'רוצה שירצה לרצות', זה כבר מעניק לו נתינת כוח מלמעלה וסייעתא דשמיא, של להט אש קודש 'כוח רצון אדיר' לעשות תשובה.

בברכת לבת לילך ואהורק הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סוחוקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
עלות השחר	5:09	5:10	5:11	5:12	5:12	5:13	5:14
זמן טלית וחמילין	5:17	5:18	5:19	5:20	5:20	5:21	5:21
זריחה - תחילת החמה	6:30	6:31	6:32	6:32	6:33	6:33	6:34
סיו' ק"ש לדעת מג"א	8:52	8:52	8:52	8:52	8:53	8:53	8:53
סיו' ק"ש להתנאי ומג"א	9:29	9:29	9:29	9:29	9:29	9:30	9:30
סיו' ברכות ק"ש	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:30
תחילת יום חוליה	12:35	12:35	12:34	12:34	12:34	12:33	12:33
מנחת גדולה	13:06	13:06	13:05	13:05	13:05	13:04	13:04
סוף המנחה	17:43	17:42	17:40	17:39	17:39	17:37	17:36
סקיעה	18:45	18:44	18:42	18:41	18:41	18:39	18:37
צאת הכוכבים	19:00	18:59	18:57	18:56	18:56	18:55	18:52

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	כי תבוא
הפטרה:	קומי אורי
כניסת השבת:	18:28
יציאת השבת:	19:17
רבנו תם:	20:02

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

העלון טעון גניזה.

אורות הפרשה

י"ג מידות הרחמים

ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך, אשר ה' אלוךך נתן לך' (כו, ב), מבאר ה'משך חכמה' בפרשת ביכורים נזכר י"ג פעמים שם הוי"ה, כנגד י"ג מידות הרחמים. ובפרשה של י"ג המידות נכי תשא לז' הוזהרנו על ביכורים "ראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלוךך".

הפרה נפונה

ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך, אשר ה' אלוךך נתן לך' (כו, ב), מבאר ה'עקידה' כל עניני מצוות הביכורים הוא להוציא ממחשבתך שהארץ היא 'ארצך', ולהביאך לידי הכרה "אשר ה' אלוךך נתן לך".

ילדי הביכורים

ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך, אשר ה' אלוךך נתן לך' (כו, ב), כתב רש"י אדם יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה, כורך עליה גמי לסימן, ואומר הרי זה ביכורים. מבאר הרבי הקב"ה נכנס לכרם בית ישראל, ורואה בעם ישראל ילד או ילדה שנכנסו לגיל מצוות. הוא מצווה ורוצה שיחנכו ילד זה לתורה ומצוות, עד שיביאו אותו ל"בית המקדש", לתכלית השלמות.

גזרת עלינו

ה'שקיפה ממעון קודשך' (כו, טו), כתב רש"י עשינו מה שגזרת עלינו. מבאר רבי דוד מלוב זיע"א למה רש"י קורא לזה גזירה, אלא ההסבר הוא שגזירה היא בעבור יהודי לעמוד ולהכריז "שמעתי בקול ה' עשיתי ככל אשר ציוויתני". קשה מאוד ליהודי לעמוד ולהכריז בפומבי ובקול דברי שבח כאלה על עצמו.

וידינו מעשרת

ה'שקיפה ממעון קודשך' (כו, טו), אומר ה'שר שלום' מבעל זיע"א בבידוי מעשרות' אין היהודי מתוודה על חטאיו, וצריך להבין אם כן מדוע זה נקרא ידיו, אלא שכאשר יהודי אומר עשיתי ככל אשר ציוויתני, נשבר ליבו בקרבו, הלואי ואזכה לדרגה הזאת, וזה הווידי האמיתי.

למתק את הדינים

ה'שקיפה ממעון קודשך' (כו, טו), מבאר ה'אור התורה' בשעה שהדין נמתק ונהפך לחסד, הוא גדול מחסד רגיל, כי הוא בא ונמשך בגבורה ובחוק. כמו שכתוב "והנה טוב מאוד" ודרשו רז"ל "זה מלאך המוות". היינו שבשעה שהופכים את מלאך המוות לטוב, הטוב הוא בבחינת "טוב מאוד". וכך "השקיפה, וברך" על ידי הפיכת 'השקפה' זו לטוב וחסד, הברכה גדולה יותר.

כפי שמח

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוךך' (כו, יא), מבאר רבי נחמן מברסלב זיע"א "ושמחת בכל הטוב" אפילו הבכיות לפני ריבונו של עולם צריכות להיות מתוך שמחה ולא מתוך עצבות. "בכייה" ראשי תיבות ב'שמך י'גילון כ'ל היום".

עושר לטובה

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוךך' (כו, יא), מבאר בעל התניא זיע"א לפעמים יתכן שהשפעת הטוב היא רעה לאדם, בבחינת 'עושר שמור לבעליו לרעתו' (קהלת ה, יב), אבל כאשר האדם יודע שעושרו היא מתנת ה', "בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוךך", וגם הוא משתמש בעושרו לצדקה ולמעשים טובים, אז זה וודאי שהעושר בא לטובתו להרבות לו זכויות ומעשים טובים, ואם כן בטוב כזה ודאי שראוי לשמוח.

לשמח בצדיק

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוךך' (כו, יא), מבאר ה'תפארת שלמה' טובי הוא כינוי לצדיק, שנאמר 'אמר צדיק כי טוב' (ישעיהו ג, א) אדם מישראל צריך לשמוח בצדיק אשר נתן לו ה' אלוךך, כי חסד עליון הוא שהקב"ה מעמיד צדיק בכל דור.

השמחה מגינה

תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל' (כח, מז), מבאר בעל התניא זיע"א השמחה למטה מעוררת שמחה למעלה, וכאשר יש שמחה למעלה מתבטלים כל הדינים, ככתוב 'באור פני מלך חיים'. מובן אפוא שמי שעובד את ה' בשמחה אינו נענש על חטאיו, ואילו כשחסרה אצלו השמחה, אין השמחה מגינה עליו מפני העונש.

למעלה מהעולם הבא

תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל' (כח, מז), מבאר הרבי כ'ל רומז לתענוג שבעולם הבא. 'מרוב כל' רומז לדרגה שלמעלה מחיי העולם הבא. 'בשמחה ובטוב לבב' קיום המצוות צריך להיות מתוך שמחה רבה, 'מרוב כל' מפני שהן נעלות מחיי העולם הבא. שכן בעולם הבא הנשמות נהנות מזיו השכינה בלבד, ואילו קיום המצוות בעולם הזה מחבר את האדם עם מוהו ועצמותו יתברך.

אורות הכשרות

עלי אדמות, וכל מסכת חייו היתה רצופה ניסים ונפלאות עד אין חקר: התגושש עם מלאך אלוךך - שרו של עשוי, וגבר עליו. ניצל מציפורניו של לבן הארמי, וכן מעשיו אחיו אשר רדף אחריו להורגו, גבר על כל מלכי כנען כמבואר במדרשים, וזה לשמירתו של הקב"ה בכבודו ובעצמו - 'ושמרתך בכל אשר תלך' וכו'. ועם כל זה, בבואו היום להזכיר את חסדי השי"ת עליו, ראה לנכון להקדים את... המזון הבסיסי והטבעי ביותר אשר זכה לו בחסדי השי"ת. והדברים מדברים בעד עצמם.

ומרגלית יקרה מצינו בדברי האברבנאל (פרשת צו): מדוע קרבן תודה נאכל רק ליום ולילה עד חצות, ואילו שאר קרבנות שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד. מפני שכוונת התורה בזה לקצר את זמן אכילתו, למען יהיה מוכרח להזמין את קרוביו ואחוזת מרעיו לאכול עמו, ואז ישאלו זה את זה על מה היה תודתו והוא יגיד להם הניסים והנפלאות שעשה עמו ה', יען כי זה תכלית הקרבן להודות ולהלל את השי"ת על כל החסדים כמ"ש 'וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו, עתה"ד.

תבילת נשמת כל חי שחיבר רבי שמעון בן שטח, היתה חביבה מאוד על מורנו ראש הישיבה הגר"י צדקה זצ"ל. וכל הימים שעמדו לו כוחותיו השתדל לעבור לפני התיבה בשחרית של שב"ק ולומר תפילה זו בהתלהבות רבה מילה במילה כמונה מרגליות. ואפשר שקיבל זאת מדודו רבינו יוסף חיים זצ"ל (נא זקנות) אשר כידוע הפליג עד מאוד בשבח אמירת תפילה זו, וכה הם דבריו (בן איש חי פר' תולדות): 'שבח זה דנשמת כל חי, יקר ומעולה מאוד... והוא מסוגל על כל צרה שאדם עומד בה, שידור נדר לומר אחרי הצלתו מהצרה שבח זה דנשמת ויועיל לו, עי"ש. ובכלל זהירותו הרבה במילי דברכות - לברכס בכונת הלב, היתה מן המפורסמות כאשר ראו עינינו. ומעשה בת"ח אחד שבא לקבל ממנו המלצה למשרה תורנית שהוצעה לו, אך במקום לבחון את ידיעותיו וכישוריו, הגיש לפניו כוס תה. ומשנוכח לשמוע כי ברכתו היתה חטופה בלא כוונת הלב, סירב לחתום לו על כתב המלצה... (וזאת ליהודה מפי בעל המעשה).

בברכת אהרן ליום וקבוק
הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

תזכורת

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

תזכורת

קורס לבעלי
התקיעות בשופר

לאור בקשת רבני וגבאי בתי הכנסת, הננו להודיע לכל בעלי התקיעות אשר אמורים לשמש כתוקעים בשופר בראש השנה הבעל"ט כי גם השנה יתקיים אי"ה קורס מיוחד אשר יכלול לימוד ושינון דיני התקיעות ועבודה מעשית.

השעור יתקיים אי"ה ביום רביעי כ"ה אלול תשפ"ב (21.9.22) בבית המדרש "קול יהודה" רח' הרב מנחם גבאי 23, שכי"ד.

תפילת מנחה בשעה 18:30

במעמד כב' מורנו ורבנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
הרב הראשי וראב"ד באר שבע

השעור (מיד אחרי תפילת מנחה) ימסר ע"י
הגאון רבי אליהו בר שלום שליט"א
רב העיר בת-ים

הקורס הוא במפגש אחד ללא תשלום
ממזמן ע"י הרבנות והמועצה הדתית ב"ש

על פי הוראת מו"ר המרא דאתרא שליט"א,
חל חובה קדושה לכל בעלי התקיעות להשתתף בקורס זה, כמפורש בפוסקים שחייב לשנן את הלכות התקיעות בכל שנה ושנה.

בברכת כתיבה וחתמה טובה
לשכת רב העיר.

יהושע דמרי
ממונה המועצה הדתית

נ.ב אין צורך בהרשמה מראש כולם מוזמנים.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות עשרת ימי תשובה

ש - האם אומרים "אבינו מלכנו" בשבת וביום שאין אומרים בו תחנון?

ת - בעשרת ימי תשובה אומרים "אבינו מלכנו" בשחרית ומנחה, גם ביום שאין אומרים בו תחנון כגון שיש מילה בבית הכנסת וכדומה. ומנהג רוב קהילות הספרדים לאומרו אף בשבת, אך האשכנזים נמנעים מלאומרו בשבת.

ש - מה דין השוכח אמירת "זכרנו לחיים" או שאר תוספות שתוקנו בעשרת ימי תשובה?

ת - בעשרת ימי תשובה מוסיפים בתפילת שמונה עשרה כמה בקשות: "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "וכתוב לחיים" "יבספר חיים". ואם שכח אחד מהם ועדיין לא הזכיר שם ה' בברכה שלאחריו, יחזור לאומרו כתיקונו. אך אם הזכיר שם ה', ימשיך כדרכו ויזכירו לפני ברכת "שומע תפילה" או לפני אמירת "עושה שלום". לבד מאמירת "מי כמוך" שאין לה תשלומים מפני שאינה בקשת רחמים, ועל כל פנים אם עקר את רגליו מבלי שהזכירם, אינו חוזר.

ש - השוכח אמירת "המלך הקדוש" או שהוא מסופק, מה דינו ומה הדין בזה לגבי השליח ציבור?

ת - בעשרת ימי תשובה אומרים "המלך הקדוש", והחותם בטעות "האל הקדוש". אם נזכר תוך כדי דיבור, יאמר מיד "המלך הקדוש". ואם נזכר אחר הזמן הזה, יפסיק מיד במקום שזכר ויחזור לראש התפילה. ואם סיים תפילתו, יחזור ויתפלל שנית. והוא הדין במי שמשופק אם אמר המלך הקדוש, מפני שאנו תולין שאמר האל הקדוש כדרכו. וכן הוא הדין בשליח ציבור אשר שכח לומר "המלך הקדוש" בחזרת הש"צ, אלא שהוא חוזר לברכת "אתה קדוש" ולא לראש התפילה, מפני שאמירת "קדושה" בציבור הפסיקה כבר בין שלוש הברכות.

ש - מה דין השוכח אמירת "המלך המשפט"?

ת - בעשרת ימי תשובה אומרים: "המלך המשפט", ואם טעה ואמר "מלך אוהב צדקה ומשפט" או שהוא מסופק: אם נזכר תוך כדי דיבור יתקן מיד, ואם נזכר לאחר מכן: יש אומרים שאינו חוזר, מפני שסוף סוף הזכיר אמירת "מלך" בברכתו, וכן נוהגים אחינו האשכנזים ומקצת קהילות הספרדים. אך יש אומרים שמפסיק מיד במקום שזכר וחוזר לראש ברכת "השיבה שופטינו", ואם עקר את רגליו חוזר לראש התפילה, וכן נוהגים רוב קהילות הספרדים.

ש - שליח ציבור שלא אמר "המלך הקדוש" בתפילת "מעין שבע", מה דינו?

ת - בערבית של שבת שבתוך עשרת ימי תשובה אומר הש"צ בברכת מעין שבע "המלך הקדוש שאין כמוהו". ואם טעה ואמר "האל הקדוש": כל זמן שעדיין לא הזכיר שם ה' בחתימת הברכה של מקדש השבת, יחזור לראש הפרק "מגן אבות בדברו וכו'". אך אם הזכיר כבר שם ה', ישלים את הברכה ואינו חוזר.

ש - האם עדיף לקיים את מנהג "הכפרות" בשחיטת עופות או בכסף לצדקה?

ת - מנהג ישראל קדוש לקיים מנהג הכפרות לפני יום הכיפורים. יש הנוהגים לקיימו בשחיטת עוף ויש הנוהגים לקיימו בנתינת מעות לצדקה, ושני המנהגים נכונים וכל אחד יתפוס כמנהגו. ואמנם יש מי שכתב לפקפק על מנהג שחיטת הכפרות, מכל מקום כבר פשט מנהג זה ברוב קהילות ישראל ויסודתו בהררי קודש. ברם יש לחפש אחר שוחט מומחה ויר"ש, מפני שיש בזה מכשולים רבים ובפרט בימים אלו שידי השוחטים מלאים בעבודה ואין שהות בידם לבדוק הסכין היטב לפני ואחרי שחיטת כל עוף.

ש - האם טוב להקדים במנהג הכפרות, או טוב יותר לקיימו בערב יום הכיפורים?

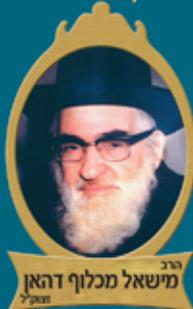
ת - אמנם ראוי על פי דרך האמת לקיים את שחיטת הכפרות באשמורת הבוקר הסמוך לעלות השחר של ערב יום הכיפורים, מכל מקום זמן הכפרות הוא בכל עשרת ימי תשובה. ולפי הנראה, אדרבה עדיף להקדים את שחיטת הכפרות, מפני שהעומס גובר והולך וידי השוחטים מלאות עבודה ויש חשש למכשול ח"ו.

מוסדות "לב מלכים"
 ע"ש מור ונער הר"ג רבנו מישאל מלכוף דהאן זצוק"ל
 רב העיר וראב"ד באר-שבע
 בנשיאות בנו מסטיף דדכו הר"ג יסף דהאן שליט"א

חבר הנאמנים
 להגות זכור ומורשתו
 של האי סכא דספטיס
 מור הר"ג מישאל דהאן זצוק"ל
 הרב הראשי וראב"ד באר שבע

הרכנת
 והמוצג הדתית
 בא-שבע

הילולא דצדיקייא

במלאת "כה" שנים

להסתלקותו של מו"ר ועט"ר הרב הצדיק סבא דמשפטים מלפנים רב העיר וראב"ד ב"ש

רבנו מישאל מכלוף דהאן זצוק"ל

מישאל מכלוף דהאן זצוק"ל

תתקיים הילולה לכבודו ולזיכורו של מורנו הרב זצוק"ל

והכנסת ספר תורה

לעילוי נשמת אליהו בן שרה בואהרון ז"ל

ביום שלישי כד' באלול תשפ"ב (20.9.22) בספריה התורנית "לב מלכים", שכ' א' במתחם שהוקם במיוחד לערב קדוש זה

במעמד

בנו וממשיך דרכו שיאריך ימים ויחזירוהו לאיתנו הראשון הרה"ג יוסף דהאן שליט"א

ובהשתתפות רבנים ודיינים שליט"א

ואישי ציבור מכובדים הי"ו

בתכנית

בשעה 17:00 - סיום כתיבת האותיות בבית משפ' בואהרון רח' הכותל המערבי 57 שכונה א'.

בשעה 19:00 - תהלוכת ספר התורה מבית המשפחה לכיוון "הספריה התורנית" מוסדות לב מלכים.

בשעה 19:30 - הכנסת ספר התורה להיכל, תפילת ערבית, סעודת מצווה מפוארת בליווי תזמורת ופייטנים.

ברוכים הבאים לכבודה של התורה ולכבודו של הצדיק זיע"א

החלום המסעיר

נרעשת למדרי התעוררה משנתה הרבנית רבקה, אשת רבי שמואל מליובאוויטש. החלום שחלמה הסעיר אותה. היא לא ייססה חשיבות לחלומות, אך הפעם לא היה מדובר בחלום רגיל.

היא הייתה רעיית בנו הצעיר של אדמו"ר ה'צמח צדק' מליובאוויטש. זה היה כעשר שנים אחרי נישואיהם, וכבר היו להם כמה ילדים. באותו לילה, בי' בכסלו תר"ך, ראתה בחלומה את אמה ואת סבה, אדמו"ר ה'אמצעי', רבי דובער (שכבר הלכו לעולמם), ושניהם נראו שמחים.

אמה פנתה אליה ואמרה: "רבקה, את ובעלך קתבו ספר תורה".

הסבא אמר: "ויהיה לכם בן טוב, ואל תשכחו לתת לו את שמי".

אמה הוסיפה ואמרה: "רבקה, השומעת את מה אבי אומר לך?".

ואו הקיצה משנתה. החלום העסיק אותה במהלך היום, אבל היא לא סיפרה עליו לבעלה. היא לא רצתה להטריד את בעלה בענייני חלומות.

עברו כמה ימים וחמותה חלתה. רבקה, כלתה, שהתה לצידה וסעדה אותה. בבוקר הוטב לחמותה, ואחרי התפילה נכנס אליה בעלה, ה'צמח צדק', לדרוש בשלומה.

רבקה שמעה כי חמותה סיפרה לבעלה על חלום שחלמה בלילה. הרבי הגיב: "כתוב בגמרא שחלום יפה לחולה. בעניין החלומות יש שתי גישות: האחת, המאמינה בהם והמתחייסת בכבוד ראש למשמעותם, והשנייה שאינה מאמינה בהם".

כאן פנה פתאום הרבי לעבר כלתו, רבקה, ואמר: "חלום טוב ודאי שיש לקיימו".

רבקה התרגשה מדברי חותנה, הרבי. היא הבינה שידע ברוחקודשו על החלום שחלמה. "אם כן", החליטה, "עליו לספר את החלום לבעלי".

אולם בגלל טרדות שהעסיקו אותה באותם ימים לא מצאה הזדמנות לספר לבעלה על החלום, ובתוך כך הגיע י"ט בכסלו, חג הגאולה של רבי שניאור זלמן מלאדי.

באותו לילה שוב חלמה רבקה. הפעם ראתה את אמה, סבה, ועוד יהודי זקן שלא הכירה. אמה פנתה אליה ואמרה: "רבקה, את ובעלך קתבו ספר תורה". סבה אמר: "ויהיה לך בן טוב". היהודי הזקן אמר: "אמן, כן יאמר השם".

כאן פנתה אמה אל הזקן ואמרה: "סבא, כךך אותה". עכשיו הבינה רבקה שהזקן הוא אדמו"ר הזקן, אבי סבה. הוא כירך אותה, וסבה ואמה ענו 'אמן'. גם היא ענתה 'אמן' בקול רם, והתעוררה משנתה.

בעלה, רבי שמואל, כבר היה ער באותה שעה, ופתאום שמע את אשתו אומרת 'אמן' בקול רם. כשראה שהתעוררה שאל: "על מה היה 'אמן' שאמרת?". רבקה נטלה את

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

גבאי בתי הכנסת הי"ו השלום והברכה

חלוקת שי לראש השנה תשפ"ג

חלוקת השי לראש השנה תשפ"ג
עבור בתי הכנסת

תבצע במשרדי המועצה הדתית

רח' התלמוד 8, באר-שבע

בימים שלישי, רביעי וחמישי

כ"ד-כ"ה-כ"ו באלול תשפ"ג

(20.9.22-22.9.22)

מהשעה 09:00 בבוקר ועד השעה 13:30

נא להקפיד על זמנים אלו

מאחר ולא תבצע חלוקה במועד אחר.

ברכת כתיבה וחתימה טובה

לנה טובה ומבורכת

ונצכה לא אלוה פלאמה ברוחמים

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

"מקץ שבע שנים תעשה שמיטה"

כדי לא לאבד חוב כל שהוא תיקנו חז"ל

לכתוב "שטר פרוזבול" עד סוף השנה השביעית.

לתועלת הציבור ולזיכוי הרבים

ניתן לקבל "שטר פרוזבול"

בלשכת רב העיר שליט"א

וכן במשרדי המועצה הדתית בעמדת המודיעין.

ברכת לנה טובה ומבורכת

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' שמואל ביטון ע"ה
שהשבוע יחול פקידת חודשו
ת.נ.צ.ב.ה

ידיה ואמרה לו כי חלמה חלום ועוד מעט תספר לו אותו.

כאשר סיפרה לבעלה את שני החלומות, התרגש רבי שמואל ואמר: "חלום טוב הוא! מדוע לא סיפרת לי? חלומות כאלה אינם דברים פשוטים. אלה דברים העומדים ברומו של עולם".

רבי שמואל החליט כי ספר התורה ייכתב על קלף שיוצר מעורות של בהמות שנשחטו כהלכה. עורות כאלה היו קשים להשגה, וכמה שבועות עברו עד שנתקבלו.

כשסיפר רבי שמואל לאביו על החלומות, ציווהו אביו שהתחלת כתיבת ספר התורה תיעשה בחשאי, בחדרו, ביום ט"ו בשבט, ובנוכחות בניו בלבד, אָחיו של רבי שמואל.

עם התקדמות כתיבת ספר התורה החלה להתגשם גם ברכתו של הסב. רבי שמואל קבע את מועד הסיים למחרת יום הכיפורים בשנת תרכ"א. כבר נעשו כל ההכנות והוכנה סעודת מצווה גדולה.

אולם באותו יום בבוקר קרא ה'צמח צדק' לבנו ואמר לו: "היום תערוך סעודה גדולה. אני אבוא לסעודה ואומר דברי חסידות. אולם את ה'סיים' לא תעשה היום".

ביג במרחשוון אמר הרבי לבנו: "היום בערב תומין את הסופר אל חדרי ונעשה את ה'סיים' בחשאי".

"אני", סיפרה רבקה, "תפרתי את מעיל ספר התורה, וכאשר הכנסתי את המעיל לחדרו של חותני, אמר לי: 'מול טוב! יקיים השם יתברך את דברי הברכה שבירכו אותך חותני וסבי'".

כעבור שבעה ימים בדיוק, בכ' במרחשוון, נולד הבן. כליל הברית הוריע ה'צמח צדק' לאבי הילד שהברית לא תהיה מחר. ואכן, כשבאו למול את הילד התברר שא"אפשר לעשות את הברית.

כעבור קצת פחות מחודש, כליל הנה השני של חנוכה, הורה ה'צמח צדק' לבנו: "מחר תעשו את ברית המילה שלי, ובחשאי, במעמד אָחיי והקרובים ביותר, שלא יהיו יותר משני מניינים. והלוחות שניתנו בחשאי נאמר עליהם. לא ימושו מפיק ומפי זרעך אמר ה', מעתה ועד עולם".

ה'צמח צדק' הורה לקרוא לילד שלום-דובער, שלום על שם אביו, ודובער על שם אדמו"ר ה'אמצעי', כפי שביקש מאם הילד פעמיים בחלומותיה.

הילד הזה גדל ברבות הימים לכ"ק אדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש, שייסד את ישיבת 'תומכי תמימים' ופיתח במאמרו את לימוד החסידות לרמות גבוהות של עומק, עד שחסידיים כינו אותו 'הרמב"ם של תורת החסידות'.

הרש"ב נסתלק בשנת תר"פ ברוסטוב.

לעילוי נשמת

הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל

בר עליה ז"ל

והרבנית רחל טריקי ע"ה

בת סימני ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

